

по-силно пламъка на омразата. Коситѣ имъ настрѣх-
ваха при мисълта, че жертвата може да се изскуб-
не отъ ноктитѣ имъ. Това би било ужасно. Чуха се
нови викове: „Той бунтува народа по цѣла Юдея,
като почнешъ отъ Галилея чакъ до тукъ.“ Срѣдъ
буйнитѣ викове Пилатъ разбра, че Исусъ е галилея-
нинъ. И това го малко успокои. Той науми по
единъ хитъръ начинъ да се отърве отъ една не-
приятна работа, като препрати Исуса при управи-
теля на Галилея, който по старъ обичай бѣ при-
стигналъ въ Иерусалимъ за празника Пасха. И съ
вжтрешна радостъ, че си измива ржцетѣ отъ една
тежка отговорностъ, Пилатъ изпрати Исуса при
Иродъ Антипа.

Иродъ отдавна желяеше да види Исуса, за ко-
гото много бѣ слушалъ и се надѣваше, че Исусъ
ще направи нѣкое чудо. Той посрещна подсждимия
любезно, разпитва го дълго, но не получи ни единъ
отговоръ. Първосвещеницитѣ стояха тамъ и продъл-
жаваха да обвиняватъ Исуса. За да го унизи и поди-
грае, Иродъ заповѣда да го облѣкатъ въ свѣтла
празднична дреха и го изпрати пакъ при Пилата.

Настъпи време, когато Пилатъ трѣбваше да
действува безъ колебание, за да се спаси отъ про-
ливане на невинна кръвъ. Той излѣзе, седна на сѣ-
дийския столъ, сложенъ на високо мѣсто, постлано
съ разноцвѣтни мраморни плочи, и като събра около
себе си свещеницитѣ, членоветѣ на синедриона и
народа, каза имъ, че следъ като изучилъ най-по-
дробно всички обвинения, намира Исуса напълно не-
виненъ. Но за да угоди на юдеитѣ, ще го накаже
силно и следъ това ще го пусне на свобода.

При тия думи се нададе още по-голѣмъ викъ.
Враговетѣ на Исуса сѣщаха, че той се изплъзва отъ